

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., 12 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sylwia Dembska

po rozpoznaniu dnia 12 czerwca 2018 r. w P.

na posiedzeniu niejawnym

odwołania F. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

z dnia 16 marca 2018r. znak: (...)

w sprawie F. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o wypłatę świadczenia

1. **oddala odwołanie**

2. **zasądza od odwołującej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Sylwia Dembska

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 marca 2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 12.02.2018r. przyznał F. J. rentę rodzinną od 5.02.2018r., tj. od dnia śmierci zmarłego męża A., zawieszając wypłatę renty rodzinnej z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia,

Organ rentowy wskazał, że może być wypłacane tylko jedno świadczenie – wyższe lub wybrane przez wnioskodawczynię. Jeżeli korzystniejsze jest świadczenie z ZUS należy złożyć stosowne oświadczenie wraz z wnioskiem o podjęcie wypłaty renty rodzinnej z ZUS oraz pismem z KRUS o wstrzymaniu wypłaty emerytury i ustaleniu kwoty do zwrotu.

Od powyższej decyzji, w przepisany prawem terminie i trybie, odwołała się F. J., wskazując, że do tej pory pobierała dwie emerytury: z ZUS i KRUS. Po śmierci męża chce pobierać rentę rodzinną i emeryturę z KRUS.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od odwołującej kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika organu rentowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie zacytowano treść art. 33 ust. 2 ustawy z 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników i wskazano, że brak jest

możliwości kumulacji świadczeń emerytalnych w KRUS i ZUS z rentą rodzinną, odwołująca może dokonać jedynie wyboru pomiędzy tymi świadczeniami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca F. J. (ur. (...)) na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. z dnia 22.04.2016r., znak: (...) uzyskała na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury od dnia 30.03.2016r., tj. od osiągnięcia wieku 60 lat i 10 miesięcy.

Nadto na podstawie decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z 28.04.2016r., znak: (...) odwołująca uzyskała prawo do emerytury rolniczej od 30.03.2016r.

Odwołująca pobierała jednocześnie świadczenia emerytalne z ZUS i KRUS.

W dniu 5.02.2018r. zmarł mąż odwołującej - A. J..

W dniu 12.02.2018r. F. J. złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym A. J..

Zaskarżoną decyzją z dnia 16.03.2018r., znak: (...) pozwany organ rentowy przyznał F. J. prawo do renty rodzinnej, zawieszając jednocześnie jej wypłatę z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia i wskazując, że jeżeli korzystniejsze jest świadczenie z ZUS należy złożyć stosowne oświadczenie wraz z wnioskiem o podjęcie wypłaty renty rodzinnej z ZUS oraz pismem z KRUS o wstrzymaniu wypłaty emerytury i ustaleniu kwoty do zwrotu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, w tym w aktach KRUS nr (...) i w aktach pozwanego nr 054018719.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały dokumenty złożone i zgromadzone w sprawie oraz ich kserokopie, albowiem nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania pod względem ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich treści, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było to, czy organ rentowy słusznie zawiesił odwołującej F. J. wypłatę renty rodzinnej z uwagi na zbieg prawa do renty rodzinnej z prawem do emerytury rolniczej. Odwołująca domagała się wypłacania zarówno renty rodzinnej, jak i emerytury rolniczej.

Zgodnie z treścią art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. ich i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1383 ze zm.) odrębne przepisy określają prawo do pobierania świadczeń w razie zbiegu u jednej osoby prawa do emerytury lub renty z prawem do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego rolników.

Zgodnie z treścią art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 2336 ze zm.) w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przysługującej na podstawie ustawy z prawem do emerytury lub renty z innego ubezpieczenia społecznego, uprawnionemu wypłaca się jedno wybrane przez niego świadczenie, z zastrzeżeniem ust. 4.

Przepis art. 33 ust. 2 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników wyraża, przyjętą przez ustawodawcę w ustawie o ubezpieczeniu rolników, ogólną zasadę pobierania jednego świadczenia (tzw. zasada niekumulacji), która dotyczy zbiegu świadczenia przysługującego z tytułu prawa do renty lub emerytury rolniczej ze świadczeniem przysługującym z tych samych tytułów, ale z innego ubezpieczenia społecznego. Zgodnie z nią uprawniony do więcej niż jednego świadczenia z tego tytułu wybiera, które świadczenie chce otrzymywać (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.09.2013r., sygn. II UK 186/13).

Z regulacji zawartych w przepisach art. 96 ust. 2 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz art. 33 ust. 2 ustawy z 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu

społecznym rolników (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 1403 ze zm.) jednoznacznie wynika, że wnioskodawcy przysługuje jedno świadczenie, wybrane przez wnioskodawcę (wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 12.06.2014r., sygn. III AUa 121/14).

Warto zwrócić także uwagę na wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26.09.2012r., sygn. III AUa 498/12, w którym wyraźnie wskazano, że nie istnieje możliwość jednoczesnego pobierania obu przyznanych osobie uprawnionej świadczeń, tj. renty rodzinnej oraz emerytury rolniczej. Rozróżnienia wymaga pojęcie prawa do świadczenia oraz prawa do wypłaty świadczenia.

Z treści zacytowanych powyżej przepisów popartych przytoczonymi poglądami orzecznictwa jednoznacznie wynika, że w przypadku zbiegu emerytury rolniczej z rentą rodzinną z pracowniczego ubezpieczenia społecznego nie ma możliwości jednoczesnego pobierania tych świadczeń. Nie pozwala na to treść art. 33 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W takiej sytuacji należy wypłacać jedno, wybrane przez uprawnionego świadczenie.

Na dotychczasowe łączne pobieranie przez odwołującą dwóch świadczeń z odrębnych systemów emerytalnych: tj. emerytury z ZUS i KRUS pozwalała w przypadku odwołującej treść przepisu art. 33 ust. 2a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, zgodnie z którym przepisu ust. 2 nie stosuje się do osób uprawnionych jednocześnie do emerytury rolniczej oraz do emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ust. 1, art. 24a lub art. 184 przepisów emerytalnych.

Zbieg prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników i ubezpieczenia pracowniczego, jak wynika z treści art. 33 ust. 2a ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników jest możliwy wyłącznie w przypadku osób uprawnionych do emerytury rolniczej oraz do emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ust. 1, art. 24a lub art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8 lutego 2013r., sygn. III AUa 1353/12).

Reasumując, na gruncie niniejszej sprawy należało uznać, że organ rentowy słusznie zawiesił odwołującej wypłatę renty rodzinnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz powołanych przepisów prawa materialnego oddalił odwołanie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265), mając na uwadze charakter sprawy i nakład pracy pełnomocnika.

Należy także dodać, że strony nie wniosły o przeprowadzenie rozprawy a sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne w związku z powyższym rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym – vide art. 148¹ § 1-3 k.p.c.

SSO Sylwia Dembska